

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 23CoP/62/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7125209078
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miloš Kolek
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:7125209078.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miloša Koleka a členov senátu JUDr. Kataríny Morozovej Nemcovej a JUDr. Zuzany Biščákovej vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: U. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpený kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny M., F. O. Č.. X, M., dieťa matky: L. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom H.B. X, M., právne zastúpená JUDr. Jurajom Ferenčíkom, advokátom, so sídlom k Krivá 23, Košice a otca: U. X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. XXXX/X, M., právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Michaela Vidiščáková so sídlom Ružínska 13, Košice, v konaní o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní otca proti uzneseniu Mestského súdu Košice č. k. 18P/83/2025 - 45 zo dňa 23.06.2025, takto

rozhodol:

I. Mení uznesenie tak, že

otec je oprávnený stretávať sa s maloletým každú sobotu v nepárnom kalendárnom týždni od 14,00 hod. do 18,00 hod.

matka je povinná maloletého odovzdať otcovi v čase začatia stretnutia v mieste svojho bydliska a otec je povinný maloletého odovzdať matke v čase ukončenia stretnutia v mieste jej bydliska.

matka je povinná maloletého na stretnutie s otcom riadne pripraviť.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením zamietol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia. Uznesenie odôvodnil tým, že navrhovateľ - otec návrhom doručeným súdu dňa 28.05.2025 žiadal neodkladným opatrením upraviť styk otca s maloletým na každý párny týždeň v utorok a vo štvrtok od 16.00 hod. do 18.00 hod. a každý nepárny týždeň v stredu od 16.00 hod. do 18.00 hod. a od piatku od 16.00 hod. do nedele do 18.00 hod. bez prítomnosti matky.

2. Otec návrh odôvodnil tým, že „dňa 20.03.2024 podal návrh na začatie konania o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k maloletému dieťaťu. Z manželstva podchádza jedno maloleté dieťa a to maloletý syn U. X., nar. XX.XX.XXXX a konanie prebieha na Mestskom súde Košice, pod spisovou značkou 18P/43/2024. Dňa 12.02.2025 sa na Mestskom súde Košice, sp. zn. 18P/43/2024 konalo pojednávanie vo veci rozvodu manželstva a úpravu práv a povinností k maloletému dieťaťu U., ktoré bolo vzhľadom na potrebu doplnenia dokazovania odročené na neurčito, a to aj z dôvodu potreby realizovania stretnutí rodičov a dieťaťa na Referáte psychologicko - poradenských služieb z Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny M., ktoré začalo prebiehať začiatkom mesiaca február 2025. Otec od decembra 2024, s matkou maloletého syna U. nezdieľa spoločnú domácnosť, nakoľko matka túto domácnosť daný mesiac opustila a presťahovala sa spoločne so synom na ulicu H. X., M.. Do času kým manželia zdieľali spoločnú domácnosť, sa o ich spoločného maloletého syna U. starali striedavo a rovnako mu každý samostatne

zabezpečoval jeho potreby. Otec uvádza, že aj napriek všetkým snahám z jeho strany o akýkoľvek kontakt so synom po odsťahovaní sa jeho manželky (matky maloletého syna) v decembri 2024 zo spoločnej domácnosti aj s malolekým synom, maloletého syna U. nevidel. Ďalej uviedol, že manželku a maloletého za daným účelom pravidelne kontaktuje, avšak bezúspešne. Otec napriek uvedenému na maloletého pravidelne platí výživné vo výške 150,-Eur mesačne, nakoľko mu záleží na tom, aby mu nič nechýbalo od mesiaca február 2025. Otec maloletého uviedol, že mu matka začala svojvoľne brániť kontaktu so synom najskôr s rôznymi odôvodneniami, ktoré nemali logické vysvetlenie, pričom matka maloletého syna ani nepripravila na možné stretnutie. Otec verbalizoval, že matka na otcove žiadosti nereagovala alebo kontakt, či stretnutie neumožnila. Otec sa domnieva, že matka bráni kontaktu otca so synom tendenčne, s cieľom vniesť neistotu a pretrhnúť jeho kontakt a vzťah so synom. Do tohto stavu neistoty spôsobeného matkou sa samozrejme pridružujú hádky, nadávky a osočovanie na jeho osobu. Domnieva sa, že matka sa ho tým snaží trestať za vzniknutú situáciu a to tak, že mu neumožňuje vzťah a kontakt s malolekým synom U.. Otec uvádza, že on, rovnako ako matka ma právo sa o syna starať, vychovávať ho a byť mu nápomocným v rôznych životných situáciách. Otec sa domnieva, že uvedeným stavom začína trpieť aj maloleté dieťa, nakoľko jeho rozumová a vôľová schopnosť je už dostatočne rozvinutá na to, aby vnímal, že situácia je vážna, napätá a toho času z dôvodu konania, resp. nekonania matky pre otca neriešiteľná. Otec vníma na synovi, resp. sa domnieva, nakoľko do času, kým sa neodstáhovali so spoločnej domácnosti so synom trávil každý deň, že absencia jeho styku s ním, zle vplýva na jeho duševný a citový vývoj. Túži a chce vychovávať svojho jediného maloletého syna U., má k nemu vybudovaný kladný citový vzťah, dokáže sa o neho postarať a ako otec má právo sa s ním stykať, vychovávať ho a nebyť vystavovaný negatívnym postojom matky k jeho stretávaniu sa s ich synom. Uvádza, že o syna sa dokáže plnohodnotne postarať, tak ako to bolo aj v minulosti, dokáže mu zabezpečiť kompletný rodinný servis, stravu, prípravu na vyučovanie, trávenie voľného času a všetko čo patrí k starostlivosti o maloleté dieťa. Opakovane so synom strávil čas aj samostatne, okrem iného aj na dovolenkách a bez prítomnosti matky. Otec má jednoznačne za to, že jeho čas strávený s malolekým synom a jeho právo ho vychovávať nemá byť podmienené tým, že manželka opustila spoločnú domácnosť z vlastného rozhodnutia. Eliminovanie jeho výchovy matkou je z hľadiska rodičovstva pre neho neprijateľné, neakceptovateľné a neprípustné. Aj z tohto dôvodu sa obracia na súd s dôvodmi hodnými osobitého zreteľa s cieľom požiadať súd o vydanie neodkladného opatrenia v intenciách petitu tohto návrhu. Tým, že matka bráni styku dieťaťa s otcom, matka zamedzuje právo dieťaťa stykať sa so svojim otcom, teda obmedzuje právo maloletého dieťaťa na svojho rodiča. Záverom svoj návrh zdôvodnil tým, že považuje za správne a potrebné, aby boli rodičovské práva a povinnosti oboch rodičov upravené súdom z dôvodu právnej neistoty až do právoplatného rozhodnutia vo veci rozvodu účastníkov konania a úprav práv a povinností rodičov k malolekému dieťaťu na čas po rozvode.“

3. Súd vychádzal zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, ktorá bola doručená súdu dňa 11.06.2025, z ktorej vyplynulo, že maloleký odmieta stretávať sa s otcom napriek dohováraniu matky. Matka má vytvorené podmienky pre starostlivosť o maloletého. Bol zistený aj názor maloletého, ktorý niekoľkokrát v rozhovore uviedol, že otca nechce vidieť, nechce sa s ním ani rozprávať, s mamou sa mu býva dobre, má všetko čo potrebuje. Otec uviedol v rozhovore, že si myslí, že maloleký je veľmi manipulovaný matkou, ktorá nepodporuje syna, aby mal vzťah otcom, práve naopak, chce otca od syna izolovať.

4. Súd skonštatoval, že úrad poukázal na to, že sa jedná o 14-ročné dieťa, na ktorého názor a vyjadrenú vôľu treba prihliadať, aby aj pri vydaní neodkladného opatrenia vykonateľnosť nebola realizovateľná.

5. Súd uviedol, že vzhľadom na to, že maloleký je vo veku, kedy rozumie situácii v rodine a vie si vytvoriť vlastný názor a ktorý opakovane tvrdí, že s otcom nechce byť v kontakte, otca sa bojí a nemá záujem sa s ním stretávať, je nevyhnutné prihliadať na jeho názor a nenútiť ho do akceptovania otcových rodičovských práv. Je v najlepšom záujme maloletého akceptovať jeho vôľu, zistiť čo je príčinou jeho vyjadrenia, pracovať do budúcna na odstránení týchto príčin a ozdravení vzťahu maloletého s otcom. Súd uviedol, že „Súd zdôrazňuje, že v konaniach týkajúcich sa starostlivosti súdu o maloleté deti je prioritný záujem detí, ktorý nie je možné zamieňať so subjektívnymi predstavami rodičov o realizácii ich výchovného pôsobenia. Z obsahu spisu zjavne vyplýva, že styk medzi otcom a malolekým sa v súčasnosti nerealizuje, otec sa dožaduje rôznymi komunikačnými kanálmi (cez matku, telefonicky..) spojiť s malolekým, prípadne osobnými stretnutiami, avšak maloleký reaguje útekovy, negatívne. Subjektívny pocit otca o ujme na jeho rodičovských práva nere realizáciou styku s malolekým nie je dôvodom pre nariadenie neodkladného opatrenia, nakoľko bez ďalšieho dokazovania

nemožno rozhodnúť o styku s maloletým za týchto okolností. Bez toho, aby náležite boli prešetrené a zistené pomery v rodine, čo však v rámci rozhodovania o neodkladnom opatrení nie je možné, súd nemohol takémuto návrhu otca vyhovieť, preto rozhodol tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.“

6. Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie otec. Odvolanie odôvodnil tým že odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie je nedostatočné, a preto je nepreskúmateľné. Otec hlavný problém vidí v tom, že matka zamedzuje, resp. nepripravuje maloletého na styk s otcom. Otec poukázal na to, že vo svojom návrhu dopodrobna opísal skutkové okolnosti, ako aj ako aj to, prečo sa domáha vydania neodkladného opatrenia. Poukázal na správu klinickej psychologičky U.. G. G., ktorá uviedla, že dieťa je v masívnom konflikte lojality voči matke, prebralo jej kritickú argumentáciu k otcovi a otca trestá za jeho správanie k matke. Aj z uvedeného je zrejmé, že nejde len o subjektívny pocit otca o ujme na jeho rodičovských právach nerealizáciou styku s maloletým. Súd nesprávne vyhodnotil, že je nevyhnutné prihliadať na názor maloletého, ktorý tvrdí, že s otcom nechce byť v kontakte. Práve naopak, širším záujmom dieťaťa je naplnenie cieľov jeho riadnej výchovy a konajúci súd by vydaním neodkladného opatrenia splnil svoju zákonnú povinnosť urobiť všetko preto, aby vzťah medzi otcom a dieťaťom sa prehĺbil, vrátil dieťaťu pocit citovej istoty narušený rozpadom pôvodnej rodiny a vytvoril pocit spolupatričnosti, istoty a bezpečia tak v rodine matky, ako aj otca. Nie je možné konštatovať, že je v záujme maloletého syna nestretávať sa s otcom. Je pravda, že dieťa má právo vyjadriť sa, túto možnosť aj využilo, avšak daný s názorom súd nemôže byť striktno viazaný, keď je zrejmé, že otec sa s maloletým synom nestretáva z dôvodu lojality voči matke. Neobstoí tvrdenie súdu v bode 22. uznesenia, že bez toho, aby boli riadne prešetrené a zistené pomery v rodine, súd nemohol návrhu vyhovieť, pretože uvedené náležité dokazovanie prebieha v konaní o rozvod manželstva. Je neisté, či vo veci bude pojednávanie, aj keď je vytýčené, a či sa vo veci právoplatne rozhodne. Otec týmto rozhodnutím stráca právo maloletého syna vychovávať a hrozí ujma, že aj keď v budúcnosti súd rozhodne o úprave rodičovských práv a povinností, môže byť vzťah otca a syna tak vážne narušený, že dôjde k jeho pretrhnutiu. Nesúhlasí s tvrdením prvoinštančného súdu, že otec nepreukázal naliehavú potrebu nariadiť neodkladné opatrenia a ani ujmu, ktorá by nenariadením neodkladného opatrenia hrozila. Práve možná dĺžka súdneho konania a neúprava styku otca so synom počas jeho priebehu môže spôsobiť odcudzenie vo vzťahu otca so synom. Je zarážajúca aj správa kolízneho opatrovníka, pričom otec poukazuje na to, že je úlohou kolízneho opatrovníka zastupovať maloleté dieťa a chrániť jeho najlepší záujem. Predmetná správa z 11.06. je neprijateľná a výchovu otca zamedzujúca. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Košiciach 8CoP/183/2015 z 30.09.2015, podľa ktorého, ak súd nezistí takéto okolnosti v správaní oprávneného rodiča, ktoré by mohli viesť k zásahom do výkonu jeho rodičovských práv a povinností, nemôže byť odmietanie dieťaťa samé o sebe dôvodom na obmedzenie alebo zákaz styku. Práve naopak, v takomto prípade súd musí zväžiť širší záujem dieťaťa, ktorým je naplnenie cieľov jeho riadnej výchovy a urobiť všetky kroky smerujúce k tomu, aby sa eventuálne narušený vzťah medzi rodičom a dieťaťom obnovil, resp. prehĺbil. Otec nesúhlasí s vyjadrením matky, že nemá záujem vec riešiť štandardným spôsobom, ale svojsky a podľa jeho predstáv. Otec má záujem na vyriešení vzniknutej situácie, avšak nie na úkor zaťažovania jeho syna. Otec sa zúčastnil a naďalej má záujem a je ochotný sa v budúcnosti podrobiť odbornému poradenstvu na Referáte poradensko-psychologických služieb na Úrade práce sociálnych vecí a rodiny. Podľa otcových informácií matka sa odmieta na poradenstve zúčastniť v trojici, t.j. matka, syn a otec. Je pravdou, že otec zaslal svoj písomný nesúhlas s vyšetrením u U.. Z. E.. K uvedenej skutočnosti však predom otec informoval aj právneho zástupcu matky, nakoľko vyšetrenie bez predchádzajúceho odporúčenia odborníka z oblasti psychológie sa javí ako zbytočne zaťažujúce, stresujúce a traumatizujúce syna. Jediné, o čo sa otec snaží a na čom mu záleží, je byť so svojím jediným synom U. a rovnako ako matka sa chce podieľať na jeho výchove, chce sa aktívne zapájať do jeho života, tráviť s ním čas, starať sa o jeho potreby. Otec navrhol uznesenie súdu prvej inštancie zrušiť alebo aby nariadiť neodkladné opatrenie podľa jeho návrhu.

7. Otec spolu s odvolaním predložil aj správu U.. G. G. z 27.06.2025, z ktorej vyplýva, že v rámci rozhovoru so všetkými členmi konštatuje, že dieťa je v masívnom konflikte lojality voči matke. Prebralo jej kritickú argumentáciu k otcovi a otca trestá za jeho správanie k matke. Má strach ako z reakcie matky, tak v reakcii otca. Nie je autentický, potláča to čo skutočne chce. Nemá aktuálne inú alternatívu ako otca odmietať, pretože ak by otca prijal, sklamal by matku. Súčasne nechce, aby otec vedel ako odmietať a kriticky sa k nemu vyjadruje, pretože nechce prísť ani o vzťah s ním. Rodičia sú zjavne v deštruktívnej fáze rozchodu, ich vzťahy sú výrazne rozvrátené, kde unikajú potreby maloletého syna, hoci obaja hovoria o najlepšom záujme dieťaťa. Chlapec je v kritickom veku a zavrnutie otca ako vyjadrenie lojality

k matke je psychologicky riskantné. U.. G. odporúča terapiu rodičovských vzťahov a čo najskôr obnovu aspoň minimálneho kontaktu s otcom, kde si dieťa bude môcť s otcom všetky svoje výhrady vyriešiť a nastaviť spočiatku minimálny model, ktorý dieťa toleruje, s potenciálom rozširovať styk.

8. Vo vyjadrení k odvolaniu matka poukázala na svoje vyjadrenie k návrhu a navrhla, aby súd návrh ako nedôvodný zamietol. Otec nerešpektuje vôľu maloletého, snaží sa kontraproduktívnym spôsobom vôľu dieťaťa nahradiť súdnym rozhodnutím. Neuvedomuje si, že žiadne súdne rozhodnutie nezmení postoj maloletého k jeho osobe a pokiaľ by sa domáhal následne výkonu takéhoto rozhodnutia, neprispelo by to k zlepšeniu vzťahov medzi ním a maloletým. Poukázala na správu kolízneho opatrovníka z 11.06.2025. Je potrebné rešpektovať požiadavku stálosti výchovného prostredia, poukázala na to, že záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí. Maloletý sa aktuálne nachádza v stabilnom prostredí v matkinej domácnosti, nie je dôvod meniť a narúšať toto prostredie autoritatívnym premiestňovaním v rámci styku na základe súdneho rozhodnutia, ktoré by pravdepodobne aj tak maloletých nerešpektovalo. Vyhovenie návrhu by aktuálne bolo predčasné a nariadenie styku môže maloletému spôsobiť neodčiniteľnú ujmu v podobe ďalšieho strachu a traumy z konania otca, ktorý sa domáha svojich práv a nehľadí na záujmy maloletého.

9. Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie otca je čiastočne dôvodné.

10. Podľa § 24 ods. 5 Zákona o rodine súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržovanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

11. Rodičovi, ktorý s dieťaťom trvale nežije, musí byť umožnený pravidelný a čo najširší kontakt, pretože je to práve množstvo času, počas ktorého je možné realizovať aj neverbálne výchovné pôsobenie rodiča, tzv. výchovu prítomnosti či príkladom, ktorá je, ako je vo všeobecnosti známe, tou najúčinnjšou výchovnou metódou. Je nutné mať na zreteli, že akákoľvek deformácia vzťahu rodič - dieťa je v dôsledku odcudzenia v neskoršej dobe iba ťažko napravitelná (Nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I. ÚS 618/05).

12. V konaní bolo osvedčené, že rodičia maloletého sú aktuálne v rozvodovom konaní a otec sa s maloletým od decembra 2024 nestretáva. V konaní bolo tiež osvedčené, že maloletý odmieta stretávať sa s otcom. Za takejto situácie bolo dôvodné uvažovať o nariadení neodkladného opatrenia vtedy, keby takéto rozhodnutie bolo v záujme maloletého dieťaťa - teda ak by stretávanie s otcom bolo pre maloletého prospešné. Tiež je potrebné prihliadať aj na vyslovený názor maloletého, ktorým z hľadiska na jeho vek (14 rokov) má veľkú váhu. Zároveň prihliadať na názor aj 14-ročného maloletého neznamenať bezpodmienečne ho rešpektovať. Najlepší záujem dieťaťa môže byť v odôvodnených prípadoch dôvodom nerešpektovania názoru dieťaťa.

13. Tvrdenia rodičov o tom, čo je skutočným najlepším záujmom dieťaťa, sa rozchádzajú. Matka nesúhlasí s úpravou styku, netvrdí však, že stretávanie syna s otcom je pre syna bezprostredným ohrozením (napríklad z dôvodu agresivity otca alebo iných negatívnych javov). Je nepochybné, že udržiavanie vzťahu s oboma rodičmi je pre psychické zdravie detí veľmi dôležité. Zároveň nie je možné ani úplne vylúčiť, že stretávanie s otcom nie je v záujme maloletého. Zo správy, ktorú predložil otec spolu so svojím odvolaním, však vyplýva, že postoj maloletého je ovplyvnený konfliktom lojality, maloletý prebral kritickú argumentáciu matky voči otcovi a otca trestá za jeho správanie k matke. V skutočnosti však maloletý má záujem aj o vzťah s otcom. Psychologička odporúča čo najskôr obnovu aspoň minimálneho kontaktu s otcom.

14. Odvolací súd poukazuje na charakter neodkladného opatrenia, kedy súd urýchlene a bez vykonania všetkého potrebného dokazovania len na základe osvedčenia potrebných skutočností rozhoduje v situáciách, kedy je potrebná neodkladná úprava pomerov účastníkov konania. Rozhodnúť správne o tom, aký je primeraný rozsah stretávania maloletého s otcom, môže byť až výsledkom úplného

dokazovania vo veci, pričom odvolací súd poukazuje na to, že otec nepodal návrh na začatie konania vo veci samej o úpravu styku, podal len návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. V takomto konaní (o nariadenie neodkladného opatrenia) súd môže v zásade rozhodnúť len o nevyhnutnej úprave rodičovských práv. Z predložených dôkazov vyplýva, že neexistuje nebezpečenstvo bezprostrednej ujmy pre maloletého, ak sa bude stretávať s otcom. Na jednej strane maloletý vyjadruje názor, že sa s otcom nechce stretávať, na druhej strane zo správy psychologičky vyplýva, že v najlepšom záujme dieťaťa je nastaviť aspoň minimálny kontakt s otcom. Odvolací súd poukazuje na to, že všeobecne je známe, že obmedzenie kontaktu dieťaťa s rodičom môže spôsobiť aj nenávratnú ujmu na ich vzájomnom vzťahu. Je tiež známe, že konflikt lojality môže spôsobiť, že dieťa aj vo vyššom veku vyslovuje názory, ktoré nie sú v súlade s jeho skutočným postojom a s jeho najlepším záujmom. V tomto konaní bolo osvedčené a odvolací súd vychádza najmä zo správy nezávislého odborníka - psychológa, že je v najlepšom záujme maloletého aspoň v minimálnom rozsahu stretávať sa s otcom.

15. Z uvedených dôvodov odvolací súd postupom podľa § 2 ods. 1 CMP v spojení s § 388 CSP zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie a upravil styk otca s maloletým na každú sobotu v nepárnom kalendárnom týždni od 14.00 hod. do 18.00 hodiny. Tento rozsah odvolací súd považuje za minimálny, ktorý by mohol poslúžiť ako odrazový mostík pre nadviazanie a prehĺbenie vzťahu otca so synom. Pokiaľ otec chce, aby jeho syn bol upravený širšie, môže to dosiahnuť na základe výsledkov konania vo veci samej, a to či už v rozvodovom konaní alebo na základe návrhu na úpravu práv a povinností k maloletému na čas do rozvodu manželstva.

16. O trovách prvoinštančného i odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 2 CSP, § 58 a § 52 CMP. Ustanovenie § 52 CMP je všeobecným pravidlom rozhodovania o trovách konania v konaniach vedených podľa ustanovení CMP. Ak CMP ustanovuje inak (napr. v ustanoveniach § 53 - 55), možno sa od tohto všeobecného pravidla odchyliť. V danom prípade nie sú dané dôvody na odklon od všeobecného pravidla vyplývajúceho z § 52 CMP.

17. Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Podľa § 376 ods. 1 CMP v spojení s § 370 ods. 1 CMP ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, ktorým bola upravená vyživovacia povinnosť, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).